

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r. – GEA Group/Komisja

(Sprawa T-640/16 RENV) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Porozumienia, decyzji i uzgodnione praktyki – Europejskie rynki stabilizatorów termicznych na bazie cyny, epoksydowanego oleju sojowego i estrów – Zastosowanie pułapu 10 % obrotu do jednego z podmiotów tworzących przedsiębiorstwo – Stwierdzenie nieważności decyzji zmieniającej grzywnę ustaloną w pierwotnej decyzji stwierdzającej naruszenie – Dopuszczalność – Interes prawny – Grzywny – Przedawnienie – Pojęcie „przedsiębiorstwa” – Odpowiedzialność solidarna za zapłatę grzywny – Prawo do obrony – Prawo do ustnego przedstawienia uwag – Zasada równego traktowania – Data wymagalności grzywny w przypadku zmiany – Uzasadnienie]

(2023/C 94/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. du Mont i C. Wagner)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, V. Bottka i T. Baumé, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 3920 final z dnia 29 czerwca 2016 r., zmieniającej decyzję Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. [101 TFUE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38589 – Stabilizatory termiczne).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) GEA Group AG pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską w postępowaniach T-640/16, T-640/16 RENV i C-823/18 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r. – De Capitani/Rada

(Sprawa T-163/21) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące trwającej procedury ustawodawczej – Grupy robocze Rady – Dokumenty dotyczące wniosku ustawodawczego mającego na celu zmianę dyrektywy 2013/34/UE w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek – Częściowa odmowa dostępu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Dopuszczalność – Artykuł 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 – Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji]

(2023/C 94/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Emilio De Capitani (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat O. Brouwer i S. Gallagher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Bauerschmidt i K. Pavlaki, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, L. Van den Broeck i M. Jacobs, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, M.H.S. Gijzen i J. Langer, pełnomocnicy), republika Finlandii (przedstawiciel: M. Pere, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: C. Meyer-Seitz i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej SGS 21/000067 z dnia 14 stycznia 2021 r., w której Rada odmówiła mu dostępu do niektórych dokumentów z adnotacją „WK” wymienianych w ramach grup roboczych Rady w kontekście procedury ustawodawczej 2016/0107 (COD) mającej za przedmiot zmianę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. 2013, L 182, s. 19)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej SGS 21/000067 z dnia 14 stycznia 2021 r.
- 2) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Emilia De Capitaniego.
- 3) Królestwo Belgii, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Neratax/EUIPO – Intrum Hellas i in. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy i MORFAT)

(Sprawa T-528/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowne unijne znaki towarowe ELLO i MORFAT oraz graficzne unijne znaki towarowe ELLO ERMOL, Ello creamy i MORFAT Creamy – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 94/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neratax LTD (Nikozja, Cypr) (przedstawiciel: adwokat V. Katsavos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Uczestnik postępowania będący interwenientem przed Sądem: Intrum Hellas AE Daicheirisis Apaitiseon Apo Daneia kai Pistoseis, dawniej Piraeus Bank SA (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat P.-A. Koriatopoulou)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO były również: Eurobank Ergasias SA (Ateny), National Bank of Greece SA (Ateny)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 czerwca 2021 r. (sprawy R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4 i R 1302/2020-4).